

Nr 532.

Av herr **Heiding m. fl.**, om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 38, med förslag till förordning om erkända arbetslöshetskassor m. m.

I proposition nr 38 har Kungl. Maj:t ånyo framlagt förslag till förordning om erkända arbetslöshetskassor m. m. i huvudsaklig överensstämmelse med det förslag, som förelades 1933 års riksdag men då icke vann riksdagens bifall.

I den reservation av hrr Westman och Pehrsson i Bramstorp till särskilda utskottets utlåtande nr 18 vid 1933 års riksdag, vilken av första kammaren antogs som motivering för beslutet om avslag å propositionen om arbetslöshetsförsäkring, anfördes bl. a., att vissa viktiga frågor i förslaget icke kunde sägas ha blivit lösta på ett tillfredsställande sätt. Bland dessa frågor nämndes förhållandet till fattigvården, avgränsningen av de s. k. självständiga företagarna och behandlingen av hemarbetarna.

Såsom i propositionen meddelas, befinner sig den av förra årets riksdag begärda utredningen rörande reglering av förhållandet mellan den offentliga arbetslöshetshjälpen i dess olika former samt den allmänna fattigvården ännu endast på ett förberedande stadium, och något förslag om reglering av förhållandet mellan arbetslöshetshjälp och fattigvård har således icke kunnat framläggas. En stor del av landsbygdens befolkning i en ställning, jämförlig med lönearbetarnas i städer och industrisamhällen, uteslutes fortfarande trots smärre jämkningar. De anmärkningar, som dessa förhållanden givit anledning till, kvarstå alltså vid sidan av de principiella betänkligheterna. Vad beträffar hemarbetarna har departementschefen vid ett förnyat övervägande funnit sig böra vidhålla sin uppfattning, att denna arbetargrupp icke lämpligen kan inordnas under försäkringen.

Enligt vår uppfattning ha för övrigt icke några nya skäl förebragts, som kunna motivera, att staten åtager sig betydande utgifter för en arbetslöshetsförsäkring, som icke kan få någon betydelse under nuvarande svåra depressionstider, då det allmännas alla krafter erfordras för att lindra följderna av massarbetslösheten. Ett bifall till propositionen om arbetslöshetsförsäkring skulle icke medföra någon omedelbar lättnad med avseende på arbetslösheten men väl medföra stora utgifter för staten i en nära framtid. Svårigheterna att under rådande massarbetslöshet verkställa den prövning av de försäkrades arbetsvillighet, som måste vara en nödvändig förutsättning för att försäkringen skall kunna verka på ett tillfredsställande sätt, förstärka intrycket, att tidpunkten för införande av arbetslöshetsförsäkring är olämpligt vald.

I anslutning till det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå de förslag, som framlagts i förvarande proposition nr 38.

Stockholm den 14 februari 1934.

Arthur Heiding.

Ejnar Jonsson,
Mörbylånga.

Otto Niklasson.

Victor J. Mattsson.

Anders Pettersson.

K. A. Westman.

Albin Eriksson.

Arvid Gardell,
Stenstu.

Jones Erik Andersson
i Ovanmyra.

C. G. Olsson,
Golvvasta.
